

Spomienky na jubilujúce gymnázium

(75. výročie založenia Gymnázia v Topoľčanoch)

Dal som si pred seba „Ročenky“ a sústredil som sa myšlienky študenta, učiteľa i riaditeľa Gymnázia v Topoľčanoch, ústavu, ktorý som osobne navštevoval 27 rokov. Osviežil som si tieto základné údaje:

V roku 1936 bolo výmerom Ministerstva školstva a národnej osvety v Prahe č. 65.757/36-II/2 zo dňa 27.5.1936 zriadené Mestské československé reálne gymnázium v Topoľčanoch. V prvom školskom roku 1936/37 boli zriadené dve triedy (prvý a druhý ročník osemročného gymnázia) v budove mestského hostinca (kasína) na Stred'anskej ulici (pozri obr.). Súčasná budova gymnázia

bola postavená v rokoch 1941-1945. Prístavba na rozšírenie školskej budovy bola postavená v rokoch 1987-1988. Názvy školy sa v priebehu rokov menili. Od školského roku 1953/54 to bola JSS – Jedenásťročná stredná škola, od 1959/60 DSS – Dvanásťročná stredná škola, od 1963/64 SVŠ – Stredná všeobecno-vzdelávacia škola, a od školského roku 1969/70 Gymnázium.

Za výchovno-vzdelávaciu činnosť vyučujúcich v škole boli zodpovední títo riaditelia: Lukeš, J. (1936-1939), Cvacho, A. (1939-1945), Fraštia, J. (1945-1946), Hudec, J. (1946-1950), Horňák, S. (1950-1950), Kováčik, J. (1950-1951), Dobřík, O. (1951-1953), Vencelík, J. (1953-1957), Rusko, Š. (1957-1977), Plaskoň, Š. (1977-1990), Jedinák, D. (1990-1991), Svitok, J. (1991-1997), Dzurejová, V. (1997-).

Prví absolventi školy vyšli v školskom roku 1942/43. Odvtedy štúdium úspešne ukončilo viac než 8500 študentov. Každý z nich si utvoril svoj obraz a môže spomínať.

Ani veriť sa mi nechce, že tak veľa rokov uplynulo tak rýchlo. Už sa možno ani nespoznáme. A predsa sme prežili kúsok života dost blízko seba na topoľčianskom gymnáziu. Odvtedy pribudli vrásky a ubudlo vlasov, zmenili sa spoločenské pomery, zmohutneli telá a zväžnel duch. Kdesi sme čosi postrácali, možno aj zmeškali správny vlak, pozabudli už aj na vlastné deti, pomysleli na nové hroby. Život nás naučil aj zápasieť, pokornieť, závidieť i ticho zaplakať. Možno už dozrel aj talent, možno v búrkach vyzrel charakter. Dospeli sme v dospelých po mnohých skúškach dospelosti. Nezostáva nám asi nič iné, len sa znovu pričiniť, aby sme naozaj boli tým, čím sa chceme zdať.

Dušan Jedinák